

Вѣла моего, и (ще напишемъ и) име то мое но во то.

13 Който има оухо, да чбе, що говори дхъ на цѣркви те.

14 И на Ангелатъ на-лао-дікійска та цѣрква напиши, така говори (онъи, който е) Амѣнь, свидѣтельо вѣр-ный и истинный, начало то на-созданіе то вжѣте:

15 Знамъ твой те дѣла, защото не си ни стдѣнъ, ни тѣплъ: ѿ да бы вѣлъ стдѣнъ или горѣщъ.

16 Но понѣже си хладокъ, и нито стдѣнъ си, ни горѣщъ, ще да те изключамъ ѿ оустъ та мои.

17 Защото ты говоришь, азъ самъ когатъ, и шкогатише, и нищо ми не трѣб-ва: а не знаешъ защо ты си шкааненъ и бѣденъ, и сиромашъ, и слѣпъ, и голъ.

18 Свѣтдвамъ те да си кбпишь ѿ мене злато, кое-то е шчистено (префинено) съ огнь да се шкогатишь: и дрѣхи вѣлы, да се шкле-чешъ: да се не глѣда срамота та на-голоота та ти: и помажи си очи те съ кол-лѣрий, да видишь.

19 Азъ когото шбѣчамъ: шбличавамъ и наказдвамъ бѣди прочее и ты ревностенъ и покаясе.

20 Вто (азъ) стоимъ при врата та и чѣкамъ: ако чбе нѣкой гласжтъ ми, и шво-

ри врата та, ще влѣземъ при него, и ще вечерамъ съ него, и той съ мене.

21 Който повѣди, немъ ще дамъ да седне заедно съ мене на мойлатъ престѣлъ, като и азъ що повѣдишь, и седнашь заедно съ Оцъ а моего на неговшатъ престѣлъ.

22 Който има оухо, да чбе, що говори дхъ на цѣркви те.

ГЛАВА Д.

Проще то това погѣд-нахъ, и видѣхъ врата ш-ворени на неко то, и първо гласъ, когото чѣхъ като (гласъ) трѣкный, че говореше съ мене, той ми рече: ка-чи се тѣва, и ще ти покажемъ що трѣбѣва да бѣде послѣ.

2 И тол члсъ выдохъ во ишстѣплѣние дхъовно: и ви-дѣхъ защо престѣлъ кѣше поставенъ на неко то, и на престѣлатъ седеше нѣкой.

3 И онъи, който седеше (на престѣлатъ) кѣше подѣ-бенъ на іасписъ и на сардисъ камень: и дѣгъ бѣше околш престѣлатъ, коато се ви-деше подѣбна на смарагдаъ.

4 И околш престѣлатъ (кѣ-ха) двадесать и чѣтыри пре-стѣли: и видѣхъ че седѣха на престѣлы те двадесать и чѣтыри старцы, швлечени въ вѣлы дрѣхи: и имаха злат-ны вѣнцы на главы те си.

5 И ш престѣлатъ излазѣха